

ACC. N:R M. 12690:1-3.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Landskap: Småland Upptecknare: f. d. lantbr. Alfa Ljöberg, Lanna
 Härad: Västbo Berättare: olika personer; se uppt. bladens
 Socken: Kulltorp Berättarens yrke: bakare!
 Uppteckningsår: 1953 Född år ..... i .....

Längledning. s. 1-3.

LUF 91.

ACC. N:R M. 12690: /.

S ä n g l e d n i n g.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Det är nu ganska längesedan bruket ~~brua~~ att brudparet skulle följas till sängs av bröllopsgästerna. Inte någon nu levande person har någon kännedom därom. Från min barndom minnes jag att min farfar Johannes Nilsson, min far och en kusin till far, Sven Jönsson, då de kommo tillsammans på släktmöten e.d. alltid drogo många historier från gångna tider. Och det ur dessa minnen jag antecknat följande. Inte sedan 1850- talet hade någon sängledning förekommit här. Men före den tiden lär denna sed varit obligatorisk. Det var bröllops gästerna som skulle följa brudparet till sängs. De gingo i en viss ordning med de närmaste släktingarna i teten såsom brudens och brudgummens föräldrar först. Var prästen närvarande var han självskriven ledare. Men före denne kommo ett par ljusbärare, vanligen ett par av brudparets bästa vänner. Dessa skulle sjunga en liten visa eller psalm. Var nu prästen med blev det en psalm. I annat fall blev det en för tillfället diktad ^{visa} ofta mycket både närgången och spefull. Ljusbärarna kallades "lysekarar".

Luf. 91

/

ACC. N:R M. 12690:2.

Prästen,, då han var med skulle hålla ett kort tal, läsa några böner och välsigna både brudparet och brudhuset. Vid denna tid då brännvin var med vid alla tillfällen, skulle männen bjudas på en sup och de kvinnliga en bit kaka e.d. Brudparet avkläddes sedan ända till lintygen i alla gästernas närvaro.

Före ovan nämnda tid d.v.s. slutet av 17- och i början av 1800 ha de gamle berättat efter gamla sägner från ännu äldre tider, att första kvällen skulle prästen ligga samman med bruden.

Detta skulle höra till det vanliga och upptogs helt naturligt. Så berättade de gamla.

Då man återkom från kyrkan till bröllopsgården, skulle brudgummen bära bruden i famnen över tröskeln in i huset om det skulle bli ett lyckligt äktenskap.

Den enda ceremoni som förekom i bröllopsgården efter hemkomsten var att prästen läste något ur bibeln som lämpade sig och en psalm sjöngs, samt välsignade både brudparet och brudhuset. Denna ceremoni bar inte något särskilt namn här på

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2

ACC. N:R M. 12690:3.

orten. Den försiggick i samma rum eller kammare i vilken bruden blivit smyckad och iklädd bruddräkten. Denna kammare brukade man kalla "bruakammaren". Under tiden skulle brudpåkneböja på en med mjuka kuddar klädd pall. Man hade alltid i varje hus ha en sådan pall för sådana ändamål och förvarades sedan på vindar eller garderober. Det fanns visserligen en sådan pall även i kyrkan, men det var sällsynt att den lånades i bygderna.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3.